

Спортивний термін “полігон” французькою перекладаємо “champ de tir m”, а французьке “polygone m” – це військовий термін. Французьке “instructeur m” також є військовим терміном, а українське “інструктор” французькою звучатиме “moniteur m”. Спортивний термін “бомбардир” французькою перекладаємо “buteur m”, оскільки “bombardier m” – це військовий термін.

Формальний фактор.

Треба виділити ті “фальшиві друзі” перекладача, в яких наявні різні словотворчі розбіжності, а саме:

а) суфіксальні розбіжності: “баскетболіст” – “basketteur m”, “біатлоніст” – “biathlonien m”, “бобслеїст” – “bobeur m”, “волейболіст” – “volleyeur m”, “гандболіст” – “hand-balleur m”, “тенісист” – “tennisneur m”, “футболіст” – “footballeur m”, “хокеїст” – “hockeyeur m”;

б) родові розбіжності: “бокс (ч. р.)” – “boxe f”, “етап (ч. р.)” – “etape f”, “йога (ж. р.)” – “yoga m”, “фінал (ч. р.)” – “finale f”;

в) розбіжності в основі слова та в суфіксах: “дзюдоїст” – “judoka m”, “регламентація” – “reglementation f”;

в) зміна слова: “шахіст” – “joueur m d’eches”, “метальник диску” – “lanceur m de disque”.

Зібраний і опрацьований термінологічний корпус дає змогу дещо уточнити визначення “фальшивих друзів” перекладача, яке знаходимо у канадських вчених.

Так, до слушного твердження Ж.-П. Віне та Ж. Дарбелне про те, що “фальшиві друзі” перекладача набувають різного значення через вказану причину, можна додати, що вони заповнюють у різних мовах ті семантичні “ніші”, які доти залишалися незаповненими у тій чи іншій мові-рецепторі. При цьому вони граматично оформляються згідно з законами словотвору та комбінаторною здатністю слів тої чи іншої мови.

У процесі викладання іноземної мови, у даному випадку французької, викладач повинен привертати увагу студентів до цього теоретичного положення, застерігаючи їх від можливих помилок, коли йдеться про слова-інтернаціоналізми.

ЛІТЕРАТУРА

- Акуленко В.В. *О ложных друзьях переводчика*. – МОСКВА Советская энциклопедия, 1969.
- Будагов Р.А. *Ложные друзья переводчика*. – Изд-во Московского ун-та, 1976.
  - Муравьев В.Л. *Faux amis, или “Ложные друзья” переводчика*. – МОСКВА “Просвещение”, 1969.
  - Цвенгрош Г.Г. *Методические указания по курсу “Теория и практика перевода”*. – Изд-во Львовского ун-та, 1981.
  - Boillot F. *Le vrai ami du traducteur anglais-français et français-anglais*. – Paris, 1930.
  - Cary E. *L’indispensable débat. Quality in Translation*. – Bad – Gotesberg, 1959.
  - Koessler M. *Derocquigny J. Les faux amis ou les trahisons du vocabulaire anglais. Conseils aux traducteurs*. – Paris, 1928.
  - Radina O. *Zrbdnb Glova ve francouzštine*. – Praha, 1975.

THE PROBLEM OF UKRAINIAN-FRENCH “FALSE FRIENDS” OF AN INTERPRETER IN THE SPORTS TERMINOLOGY

BEATHA KUSHKA

Lviv State Institute of Physical Training.

The author of the article raises the problem of the “false friends” of an interpreter in the sports terminology, presents international words, differentiation factors, and the examples which illustrate these factors.

РОЛЕВА ГРА У ВИВЧЕННІ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ СТУДЕНТАМИ ІНСТИТУТУ ФІЗКУЛЬТУРИ

ОЛЬГА БОРОВСЬКА

Львівський державний інститут фізичної культури

Як відомо, велике значення у вивченні предмету та організації навчального процесу відіграє мотивація навчання. Вона сприяє активізації мислення, викликає інтерес до того чи іншого виду занять, до виконання тієї чи іншої справи.

Найбільшими мотивуючими факторами є засоби навчання, що задовільняють потреби студентів щодо новизни матеріалу і різноманітності вправ. Використання різних засобів навчання сприяє закріпленню мовних явищ в пам’яті, створенню більш стійких зорових і слухових образів, підтримці інтересу і активізації студентів.

На даному етапі стала явною ідея необхідності навчання іноземній мові, як засобу комунікації, обов’язково в колективній діяльності, беручи до уваги міжособистісні відносини: викладач – група, викладач – студент, студент – група, студент – студент. Позитивно впливає на особистість групова діяльність.

Урок іноземної мови є свого роду явищем соціальним, де аудиторія – це певного роду соціальне середовище, в якому викладач і студент вступають в певні соціальні відносини, де навчальний процес – це взаємодія всіх присутніх.

При цьому успіх у навчанні – це результат колективного використання всіх можливостей для навчання. Потрібно наголосити, що студенти вносять значний вклад в цей процес.

Широкі можливості для активізації навчального процесу дає використання ролевих ігор. Як відомо, ролева гра являє собою умовне відтворення її учасниками реальної практичної діяльності людей, створює умови реального спілкування. Ефективність навчання обумовлена тут підвищенням інтересу до предмету.

Ролева гра мотивує мовленнєву діяльність, так як студенти потрапляють в ситуацію, яка актуалізує необхідність щось сказати, запитати, вяснити, розповісти. На відміну від діалогу ролева гра відповідає на запитання чому(мотив) і для чого(ціль) потрібно щось сказати. Таким чином, центром уваги стає зміст бесіди.

Гра активізує бажання студентів контактувати один з одним чи з викладачем, створює умови рівності в мовленнєвому партнерстві. В звичайній дискусії учні-лідери, як правило, захоплюють ініціативу, а невпевнені у собі – мовчать. У ролевій грі кожен отримує роль і повинен бути активним партнером в мовленні.

Майже увесь навчальний час у ролевій грі припадає на мовленнєве вправлення, при цьому не тільки той хто говорить, але й той хто слухає є максимально активізований, так як повинен зрозуміти і запам'ятати репліку партнера, визначити наскільки вона відповідає ситуації і завданню спілкування і правильно відповісти.

Ігри позитивно впливають на формування пізнавальних інтересів студентів, сприяють засвоєнню іноземної мови. В такій діяльності викладач лише керує роботою.

Основними вимогами до ролевої гри є:

- гра має стимулювати мотивацію навчання, викликати інтерес і бажання виконувати завдання;
- ролева гра повинна бути чітко підготовлена як з точки зору змісту, так і форми організації;
- гра мусить організовуватись таким чином, щоб в ній найактивніше використовувався опрацьований матеріал.

Роль викладача в процесі підготовки і проведення гри постійно міняється. На початковій стадії він чітко контролює діяльність, але поступово стає лише спостерігачем. Велике значення тут відіграє вміння викладача налагодити контакт з студентами. В процесі гри викладач може виконувати якусь роль, але не основну, щоб гра не перетворювалася у звичайну форму роботи під керівництвом викладача.

Під час гри викладач не виправляє помилки, а лише занотовує їх, щоб після гри обговорити типові.

Ролева гра може використовуватися на різних етапах роботи. Але у ній завжди представлена ситуація, яка створюється.

В ситуації необхідно дати відомості про соціальні взаємозв'язки партнерів(офіційні, неофіційні), ролі. Студентам потрібен деякий час, щоб увійти в роль. Кожен з учасників гри залишає за собою широку свободу дій і мовленнєвих вчинків.

Обговорюючи проведену гру, оцінюючи участь у ній студентів викладач повинен бути тактовним при цьому, так як незадовільна оцінка роботи може призвести до зменшення активності студентів.

Гра дає викладачу чітке уявлення про засвоєння матеріалу студентами та про вміння застосувати його в практичному мовленні.

ROLE PLAY IN LEARNING FOREIGN LANGUAGES BY STUDENTS OF INSTITUTE OF PHYSICAL CULTURE.

OLGA BOROVSKA

Lviv State Institute of Physical Culture

The motivation of study of each subject and organization of the process of study are of great importance. The strongest motivation means are those ones which satisfactory needs of students. Role play is one of the best means of studding foreign language. It gives a distinct notion about learning material and possibility of its using in spoken language.

МОРАЛЬНО-ЕТИЧНЕ ПІДГРУНТТЯ ВІЙСЬКОВО-СПОРТИВНОГО ВИХОВАННЯ У СЕРЕДНЬОВІЧНІЙ УКРАЇНІ

МИКОЛА ВЕЛИЧКОВИЧ

Львівський державний інститут фізичної культури

Кожний народ витворює свою систему виховання у відповідності зі своїм світобаченням, розумінням світу, традиціями, звичаями. Але оскільки суспільство завжди є структурованим, тому у межах системи (суспільства) існують певні відмінності у вихованні. Це особливо характерно для середньовічної України.

У суспільстві можна виділити три основних стани. Перший - це жерці, творці духовних цінностей. Другий - правителі, воїни, котрі керують суспільним організмом та оберігають його безпеку. Творці матеріальних цінностей становлять собою третій стан. Кожний з них має свою ідеологію, традиції, ритуали і, звичайно, свою систему виховання.

У період формування Київської Русі у наших предків збереглося багато самобутніх традицій національного виховання. Ще з часів військової демократії збереглись звичаї вишколу дітей, в першу чергу у середовищі князівсько-боярському і серед дружинників. Одним із таких древніх ритуалів були "постриги" -